litsewad, nende wahhendamisse ja rio asjad lähhi kuulma. Ning pallusid ka sedda kinnitada. Sest ükski Seädus ei maksa enne, kunni Kõlem Ma-wallitseja sedda on kinnitanud.

Onneks innimesse so-ule olli ka sesamma Ma-wallitseja nisuggune Würst, kelle hinge sisse Jummal sedda lonud, et ta nisugust pallumist hea melega wastowottis ja kinnitas. Ja se tõstis Silonima Moisnikkutte lotust nenda, et nemmad nüüd ka sedda omma tallopoegadele noudsid, et nende Moisa teggo ja maks Made wasto sai arwatud, mis külle ükski ennam ei tohtind minna. Sel wisil walmistasid nemmad neile ka üht Kohto-Seädust, mis külle jälle ükski nuhtlus egga trahw ei tohtind tousta, ja lähkitasid sedda jälle lähhi-katsumiseks omma Würsti ette, kes ka sedda omma mele pärrast leidis ja kinnitas.

Seddawisi olli nüüd külle keik Silonima üks kindel Oigus. Sest ka Moisawannematte külle ollid mitmed Kohtud seätud, nenda et keik endine liig assi allawaus. Ja weel ütlesid need Moisnikkud seäl issekeskis: kui nüüd name, et meie tallopoiad mitte wallatumaks ei sa, siis tahhame weel tundsamal wisil kassuda, nende põlwe tõsta. Sest kui omma Tallopoia põlwe tõstawe, siis tõstame omma ennese au.

Agga keik, mis hea on, peab siin kiusamist kannatama. Se kord juhtus ka selle heale, mis Silonima Moisnikkud omma tallopoegadele sowisid. Sest needsammad tallopoiad, kes ollekssid piddand tännoga wastowõtma, mis nende põlwe tõstmisseks nouti loid umbes arwama, nago ei olleks se koggoniste Moisawannematteſt noutud, waid nemmad agga sedda öiget asja, mis Würst seädnud, ärraseggand, nenda kui monni Pörane ees lobbises.

Sedda tehhes siis, et nad omma sanna kutsiko elloga sedda weel parremat asja ennesele ollekssid piddand sisse temma, hakkasid kaks, kolm walda kohhe wäggise, ja külle arro takkaaiama, mis Moisnikkutte paljas hea meel